

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
Jug 03.12.2018

Siroul permanent al Senatului
Bp 492 30.10.2018

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind transparența în domeniul lobby-ului și al reprezentării intereselor

Analizând propunerea legislativă privind transparența în domeniul lobby-ului și al reprezentării intereselor, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa (nr.B492 din 25.09.2018), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/4812/03.10.2018 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D1014/04.10.2018,

CONCILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect stabilirea cadrului juridic privind obligațiile de conduită și de înregistrare a unor persoane sau grupuri, în asociere cu activitățile prin intermediul cărora se urmărește influențarea directă a activității de legiferare și a proceselor decizionale la nivelul administrației publice centrale și locale, în vederea asigurării unei funcționări corespunzătoare a autorităților publice și a procesului de luare a deciziilor la nivelul acestora, pentru ca instituțiile statale să își păstreze legitimitatea și reprezentativitatea, iar influențarea proceselor decizionale să fie posibilă în condiții de egalitate și transparență.

Prin prevederile de la **art.7**, propunerea legislativă se încadrează, potrivit **art.71 alin.(3) și 105 alin.(2)** din Constituția României, republicată, în categoria legilor organice, având în vedere incompatibilitățile care se stabilesc prin această categorie de lege, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că alte opt propuneri legislative referitoare la activitatea de lobby, avizate favorabil cu observații și propuneri de către

Consiliul Legislativ din anul 2000 până în anul 2011, au fost clasate sau respinse definitiv de către Parlament.

Astfel, exemplificăm: *propunerea legislativă privind regimul activității de lobby*, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.BP 316 din 24.06.2004, a fost dezbatută în fond de Comisia juridică, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților și, urmare a examinării acesteia în ședința din 2 februarie 2005, a hotărât cu unanimitate de voturi, **respingerea**.

La baza hotărârii Comisiei juridice, de disciplină și imunități au stat **avizele negative** ale Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și ale Comisiei pentru administrație publică, precum și punctul de vedere al Guvernului care nu a susținut promovarea inițiativei legislative, motivat de faptul că adoptarea acesteia ar transforma practicienii de lobby în factori autorizați ai traficului de influență față de autoritățile publice, iar la nivelul Uniunii Europene nu există o reglementare a activității de lobby, aceasta fiind acceptată, de regulă, tacit.

O altă propunere legislativă, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.L484/2008, se referea la *reglementarea activităților de lobby*. La data de 30 septembrie 2008, Comisia economică, industrii și servicii a Senatului a transmis **avizul favorabil** cu nr.231, la data de 3 octombrie 2008 Guvernul a **avizat negativ** proiectul, iar la 22 decembrie 2008, această propunere a fost **clasată**, conform Hotărârii Biroului Permanent, pe baza art.63 alin.(5) din Constituția României, republicată.

Un alt exemplu în acest sens îl reprezintă *propunerea legislativă privind organizarea activității de lobby*, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B102 din 23.03.2010, aceasta fiind **respinsă** de către Senat la 11 octombrie 2010.

La data de 24 noiembrie 2010, Comisia pentru administrația publică și amenajarea teritoriului din cadrul Camerei Deputaților a **avizat negativ** proiectul, membrii Comisiei juridice, de disciplină și imunități au hotărât, cu unanimitate de voturi, la 9 decembrie 2013, să propună plenului Camerei Deputaților **adoptarea propunerii legislative privind organizarea activității de lobby**, cu amendamentele admise, iar la 4 aprilie 2017, Guvernul a transmis un **punct de vedere negativ**, cu nr.2084 din 29 martie 2017.

Propunerea legislativă privind reglementarea activităților de lobby în România a fost transmisă Consiliului Legislativ de către

Secretarul General al Senatului, cu adresa nr.B256/12.05.2011, pentru care s-a emis avizul favorabil cu observații și propuneri nr.636/8.06.2011.

Precizăm că la 28 noiembrie 2011, Senatul a **adoptat** propunerea legislativă, ca urmare a depășirii termenului, potrivit art.75 alin.(2) teza a III-a din Constituția României, republicată.

La data de 14 decembrie 2011, Comisia pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic a Camerei Deputaților a hotărât, cu unanimitate de voturi, **avizarea negativă** a proiectului, iar la 21 decembrie 2011, Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale a hotărât, în urma dezbatelor, cu majoritate de voturi, să îi acorde **aviz favorabil**.

Referitor la acest proiect, Guvernul a transmis trei puncte de vedere, în ani diferiți – 2013, 2016 și 2017 – prin care a menționat că **nu susține adoptarea acestui proiect**, pe motiv că „actualul cadru legislativ oferă un sistem echilibrat care, pe de o parte, asigură transparența la nivelul puterii executive și legislative, iar, pe de altă parte, introduce în sfera ilicitului penal acele fapte care sunt vătămătoare pentru relațiile sociale ocrotite de prin Constituție și prin alte legi, urmând ca printr-o aplicare fermă, eficientă și riguroasă a prevederilor legale în materie să se atingă scopurile urmărite”.

Precizăm că prezenta propunere legislativă reia în parte soluțiile legislative cuprinse în propunerile anterioare, însă nu mai reglementează prevederi importante referitoare la contractul de lobby, forma de organizare a celor care practică activitatea de lobby s.a.

3. Din punct de vedere al dreptului Uniunii Europene, proiectul nu constituie transpunerea unui document juridic și nici nu are drept finalitate crearea cadrului necesar punerii în aplicare a unui regulament european.

Cu toate că, din punct de vedere științific, nu există o definiție general acceptată a termenului *lobby*, totuși, **activitatea de lobby trebuie înțeleasă ca modalitatea transparentă de influențare a deciziilor legislative și executive prin orice acțiuni care au scopul de a susține drepturi și interese legitime în promovarea, adoptarea, modificarea sau abrogarea unor acte normative ori administrative, de către autoritățile publice**.

Deși **activitatea de lobby nu este reglementată printr-un act juridic european**, există mai multe **comunicări ale Comisiei Europene**, ce stabilesc anumite reguli de organizare și de conduită

pentru persoanele care desfășoară o astfel de activitate, exclusiv în raport de instituțiile europene.

Astfel, **Comunicarea Comisiei COM(2001) 428 final** intitulată **Cartea albă - „Guvernarea europeană”**, subliniază importanța consolidării consultărilor și a dialogului, care „*permit Comisiei și celorlalte instituții să arbitreze între solicitări în conflict și priorități și să elaboreze perspective politice pe termen lung. Participarea (...) reprezintă o conturare mai eficientă a politicii, bazată pe consultări inițiale și experiență anterioară*”.

Stabilirea unui dialog deschis și structurat cu grupurile de interes constituie una dintre componentele cheie ale inițiativei europene în *materie de transparență*, lansată de Comisia Europeană în noiembrie 2005.

Totodată, **Cartea verde „Inițiativa europeană în materie de transparență” COM (2006)194 final**, adoptată de Comisia Europeană la data de 3 mai 2006, conține propuneri de stimulare a dezvoltării celor **trei componente cheie ale transparenței**: *reprezentarea intereselor (activități de lobby), standardele de consultare și publicarea beneficiarilor fondurilor Uniunii*.

În martie 2007, **Comunicarea Comisiei COM (2007)127 final - Acțiuni întreprinse în aplicarea cărții verzi „Inițiativa europeană în materie de transparență”** prezintă rezultatele consultărilor dintre Comisia Europeană și un număr de peste 160 de organizații naționale și regionale (state membre, grupuri private de interes sectoriale, organizații neguvernamentale).

În ceea privește **activitatea de lobby**, propunerile cuprinse în **Cartea verde și analizate în Comunicarea Comisiei** se refereau la: introducerea, în primăvara anului 2008, a Registrului reprezentanților grupurilor de interes, sistem de înscriere facultativă cu elemente de stimulare a înregistrării; elaborarea Codului de conduită a reprezentanților grupurilor de interes, pe baza codurilor de conduită elaborate de grupurile de interes; instituirea unui sistem de monitorizare și de sancționare în cazul furnizării de informații incorecte și/sau al încălcării Codului de conduită.

Pe de altă parte, **Comunicarea Comisiei COM (2008)323 final „Inițiativa europeană în materie de transparență” - Un cadru pentru gestionarea relațiilor cu reprezentanții grupurilor de interes** prevede informații cu privire la registrul facultativ al reprezentanților grupurilor de interes, care a devenit funcțional și cuprinde codul de conduită stabilit în urma unei consultări publice.

La nivelul **instituțiilor europene**, activitatea de lobby este reglementată de o serie de articole din versiunea consolidată a **Tratatului privind Uniunea Europeană și din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene** - art.11, respectiv art.17 și 154.

Sub aspectul **dreptului comparat**, în **statele membre ale Uniunii Europene**, unde activitatea de lobby este reglementată prin *lege*, precum **Lituania**, **Polonia** și **Ungaria**, scopul acesteia îl reprezintă asigurarea legalității și transparenței activității de lobby, precum și sancționarea activităților și practicilor ilegale în domeniu. Este reglementată inclusiv procedura de înregistrare obligatorie a persoanelor care desfășoară astfel de activități.

Astfel, în **Polonia**, *Legea privind activitatea de lobby din 2005* este considerată un pas important pentru îmbunătățirea transparenței în întreaga administrație publică locală și centrală. Legea introduce noțiunea de „activitate profesională de lobby”. Activitatea de lobby profesional poate fi exercitată de un antreprenor sau de o persoană fizică, în baza unui contract de drept civil.

În **Slovenia**, potrivit prevederilor *Legii integrității și prevenirii corupției* (2011), activitățile de lobby pot fi efectuate numai de către reprezentanții înregistrați ai grupurilor de interes. Un lobby-ist poate fi orice persoană care nu este angajată în sectorul public și nu a fost condamnată pentru o infracțiune prevăzută de Codul penal, cu o pedeapsă cu închisoarea mai mare de șase luni. Funcționarii nu pot ocupa funcția de lobby-iști decât la doi ani de la încetarea mandatului.

În state precum **Germania** și **Franța**, prevederile referitoare la activitatea de lobby sau cea a grupurilor de interes sunt incluse în *Regulamentele Camerelor legislative*.

Astfel, în **Germania**, *Bundestag*-ul a fost primul care a adoptat reguli speciale de înregistrare a lobby-iștilor, deși, în tradiția germană, relațiile dintre guvernanți și diverși actori din mediul privat (oameni de afaceri, culte, sindicate) nu au fost considerate ca reprezentând activitate de lobby. Pentru *Bundestag*, consultarea cu grupurile de interes și asociațiile profesionale reprezintă o condiție preliminară a elaborării unei legi. Legislația germană în domeniul reglementării activității de lobby are un caracter permisiv.

În **Marea Britanie** și **Irlanda**, această activitate este guvernată de dispoziții cuprinse în *Codurile de conduită ale parlamentarilor*.

În ceea ce privește **Marea Britanie**, în mod tradițional, prin activitatea de lobby se înțelege: încercările de influențare a unor membri ai Parlamentului, de către colegii lor parlamentari sau de către

organizațiile din afara Parlamentului. Activitatea de lobby a crescut continuu, rapoartele estimând beneficii în valoare de 1,9 milioane lire sterline din activitățile desfășurate și peste 14.000 persoane angajate în acestea. Rapoartele evidențiază faptul că există membri ai Parlamentului abordați de peste 100 de ori pe săptămână de lobby-iști. Scopul principal al normelor adoptate în domeniul activității de lobby este acela de a conferi siguranță cetățenilor prin reprezentarea intereselor lor de către consultanții de lobby la Guvern.

Legea transparenței privind activitățile de lobby din 30 ianuarie 2014 a urmărit, în primul rând, îmbunătățirea transparenței, persoanele care desfășoară activități de lobby fiind obligate de a consemna numele clienților lor într-un registru pus la dispoziția publicului, datele fiind actualizate trimestrial.

În Austria, la data de 1 ianuarie 2013 a intrat în vigoare *Legea transparenței lobby-ului și reprezentării intereselor*, act normativ care reglementează activitatea de lobby la nivelul instituțiilor austriece. Legea prevede înregistrarea obligatorie a „tuturor contactelor directe, organizate și structurate”, care au ca scop influențarea deciziilor de politici publice.

În Statele Unite ale Americii, activitatea de lobby este reglementată de *Legea privind Transparența Activității de Lobby*, adoptată în 1995 și amendată în anul 2006. *Ghidul de Aplicare a Legii*, intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, revizuit la 15 decembrie 2014, reglementează exhaustiv întreaga activitate de lobby.

Legea prevede definiții pentru: activitatea de lobby, care „apare atunci când o persoană comunică fie oral, fie în scris cu diferiți oficiali în numele unei persoane sau a unei companii pe anumite teme, cum ar fi: legislație, reguli și legi, programe guvernamentale, grant-uri, împrumuturi”, având ca scop influențarea deciziilor decidenților.

În ceea ce privește România, precizăm că a fost înființată *Asociația Registrul Român de Lobby (ARRL)*, în luna iunie 2010, cu scopul de a contribui la popularizarea și promovarea activității de lobby, ca fiind o activitate multidisciplinară, ce implică cunoștințe juridice, economice, sociologice și de comunicare.

ARRL funcționează ca persoană juridică română de drept privat, cu caracter nonprofit, neguvernamentală, autonomă și apolitică.

4. Activitatea de lobby reprezintă o problemă nouă în legislația noastră, neinstituționalizată încă, motiv pentru care aceasta ridică o serie de aspecte teoretice și practice cu implicații politice, juridice și etice în cele mai diverse domenii și sectoare de activitate, la nivel

central și local, întrucât, aşa cum se propune a fi reglementată, privește atât activitatea puterii legislative cât și a celei executive, precum și a autorităților administrației publice locale.

În principiu, constituirea unor structuri organizatorice speciale care să aibă în exclusivitate acest obiect de activitate, este o problemă de oportunitate și de decizie politică asupra căreia Consiliul Legislativ nu are abilitatea a se pronunța.

Totuși, dacă se dorește înființarea unor astfel de structuri, se impune o reglementare mai riguroasă și mai precisă în această materie, care să excludă posibilitatea constituirii societăților de lobby în factori „autorizați” ai traficului de influență față de autoritățile publice cu putere de decizie politică și juridică – Parlament, Guvern, minister, consilii locale și județene – cărora să le determine o anumită conduită în luarea deciziilor.

Pentru o reglementare adecvată în această materie, se recomandă să fie avut în vedere și modul în care această activitate este organizată și se desfășoară în alte țări ale Uniunii Europene sau în țări cu experiență în această activitate.

5. La titlu, pentru a respecta prevederile art.41 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „titlul actului normativ cuprinde denumirea generică a actului (...), precum și *obiectul reglementării exprimat sintetic*”, propunem următoarea redactare:

„Lege privind transparența în domeniul **activității de lobby și a reprezentării intereselor**”.

6. La art.1 alin.(1), semnalăm că reglementarea este neclară, nefiind indicate autoritățile sau persoanele cărora le revine îndeplinirea obligațiilor de conduită.

Se impune revederea și reformularea normei.

La **alin.(2)**, referitor la trimiterea la **art.12**, propunem revederea acesteia întrucât respectivul articol are ca obiect instituirea unor contravenții, iar nu a obligației de înregistrare.

Totodată, pentru o redactare specifică stilului normativ, propunem reformularea **alin.(2)**, astfel:

„(2) Prezenta lege nu se aplică **în ceea ce privește reprezentarea** intereselor organizațiilor sindicale și a organizațiilor patronale, cu excepția obligațiilor de înregistrare, în sensul prevederilor **art.9**”.

La alin.(3), pentru evitarea repetiției cu celelalte alineate, în locul expresiei „Prezenta lege” se va scrie sintagma „**Prevederile prezentei legi**”.

7. La art.2, partea introductivă, pentru o redactare adecvată în context, recomandăm înlocuirea expresiei „nu sunt aplicabile” cu verbul „nu se aplică”.

8. La art.3 lit.a), pentru îmbunătățirea redațională a textului, definiția expresiei va debuta, astfel:

„**a) activitatea de lobby și/sau de reprezentare a intereselor** – orice contact organizat și structurat cu reprezentanții publici pentru exercitarea unei influențe în interesul unui client, în sensul art.1, **precum și** activitățile (...);”.

La **lit.c)**, pentru asigurarea unui caracter complet al normei de trimitere, după expresia „Legii nr.31/1990 privind societățile” se va insera sintagma „**republicată, cu modificările și completările ulterioare**”.

La **lit.e)**, referitor la definiția expresiei „lobbyist intern”, semnalăm că, potrivit *Clasificării ocupațiilor din România 2018 (COR)*, la poziția 243220 este prevăzut „**specialistul în activitatea de lobby**”. Se impune revederea și înlocuirea corespunzătoare a expresiilor.

Reținem observația pentru toate situațiile similare din proiect.

9. Pentru claritate și precizie, menționăm că **titlul Capitolului II** ar trebui să prevadă și cui îi revin obligațiile de conduită.

Reiterăm această observație, în mod corespunzător, pentru **titlul Capitolului III**, referitor la obligațiile de înregistrare.

10. La art.4 alin.(2), semnalăm că **partea introductivă** nu este redactată într-o manieră specifică stilului normativ, fiind necesară revederea și reformularea corespunzătoare a acesteia.

La **alin.(2) lit.c)**, precizăm că, astfel formulată, norma nu asigură claritate și predictibilitate. Se impune revederea și reformularea acesteia.

11. La art.5 lit.e), pentru rigoare juridică, **teza finală** trebuie reformulată, în sensul detalierii sintagmei „aceasta nu exclude efectuarea acțiunilor legale în sensul legii civile”.

12. La art.6 alin.(2), pentru considerente de ordin normativ, propunem înlocuirea verbului „încadreză” cu verbul „**angajează**”, precum și a sintagmei „pe pagina proprie de internet” cu expresia „**pe pagina web**”.

13. La art.7 alin.(2), pentru a se asigura claritate normei, se impune reformularea acesteia, în sensul detaliului situațiilor de incompatibilitate pentru persoanele care fac obiectul Legii nr.161/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, întrucât este la prima menționare în text, este necesară precizarea titlului Legii nr.161/2003, precum și a evenimentelor legislative suferite de aceasta, astfel: „privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare”.

Precizăm, de asemenea, că sintagma „societățile comerciale” trebuie înlocuită cu substantivul „societățile”, potrivit art.77 din Legea nr.76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare.

14. La art.8 alin.(1), pentru respectarea prevederilor art.38 alin.(3), teza finală din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora „*nu este permisă prezentarea unor explicații prin folosirea parantezelor*”, propunem înlocuirea sintagmelor „,(secțiunea A1)”, „,(secțiunea A2)”, „,(secțiunea B)”, „,(secțiunea C)” din cadrul enumerărilor cu expresiile „**prevăzute la Secțiunea A1**”, „**prevăzute la Secțiunea A2**”, „**prevăzute la Secțiunea B**”, „**prevăzute la Secțiunea C**”, cum figurează, de altfel, la alineatele subsecvențe ale art.8.

La alin.(2), pentru o redactare consacrată, în locul expresiei „inițiată de Ministerul Justiției” se va scrie sintagma „**la propunerea Ministerului Justiției**”.

La alin.(3), pentru a se asigura predictibilitate normei, este necesară detalierea expresiei „însoțită de *datele* prevăzute de prezenta lege”, observație valabilă pentru toate situațiile similare.

La alin.(6), pentru rigoare juridică, norma trebuie reformulată, după cum urmează:

„(6) Autoritățile prevăzute la alin.(1) au obligația de a comunica Oficiului Național al Registrului Comerțului, care va informa Registrul de lobby și de reprezentare a intereselor **despre orice modificare** a datelor înregistrate sau care fac obiectul obligației de înregistrare, **în termen de 15 zile**, prevederile alin.(3) aplicându-se în mod corespunzător”.

Reținem observația și pentru art.9 alin.(1).

La alin.(7), pentru o exprimare gramaticală corectă, recomandăm reformularea textului, astfel:

„(7) Înregistrările **prevăzute la Secțiunile A1, B și C** vor fi puse **gratuit** la dispoziția publicului, în format electronic”.

15. În vederea realizării unității terminologice, propunem ca dispozițiile art.9 alin.(1) lit.a) și alin.(2) pct.1, să fie corelate cu cele de la art.11 alin.(1) pct.1, în ceea ce privește referirile la *denumirea (firma)* și *adresa relevantă*.

La alin.(1) lit.d), sugerăm reformularea enunțului, astfel:

„d) adresa paginii web;”.

Reiterăm observația pentru toate situațiile similare din proiect.

La lit.f), recomandăm reformularea clară a normei, încăcăt, în formularea actuală, riscă să creeze confuzii, observație valabilă și pentru lit.f) a art.10 și pct.5 al art.11 alin.(1).

Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă referitoare la **enumerări**, este necesar ca în cuprinsul alin.(2) cifrele arabe să fie înlocuite cu literele mici ale alfabetului, observație valabilă pentru toate situațiile similare.

16. La art.10 lit.f), pentru rigoare normativă, propunem înlocuirea sintagmei „suma de 100.000 euro” cu expresia „**echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro**”.

17. La art.11 alin.(2), semnalăm că, în formularea actuală, norma este neclară, fiind necesară reformularea corespunzătoare a acesteia.

La alin.(3), în locul cuvântului „menționate” se va scrie adjecтивul „**prevăzute**”, mai adecvat în context.

Reținem observația și pentru art.12 alin.(5).

18. La art.12 alin.(1) **teza întâi**, semnalăm că, pentru respectarea dispozițiilor art.3 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, este necesară și prevederea limitei minime a amenzii.

În același sens, precizăm că și stabilirea unei amenzi în quantum fix, astfel cum se prevede în cuprinsul tezei finale a art.12 alin.(1), este, de asemenea, contrară prevederilor art.3 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, potrivit cărora, în cazul sancțiunii cu amendă trebuie prevăzută limita minimă și maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori.

Pe de altă parte, referitor la norma din cuprinsul **tezei finale**, încăcăt reglementarea-cadru în materia contravențiilor nu cuprinde dispoziții referitoare la recidiva contravențională, este necesar ca textul să prevadă în mod expres ce anume se are în vedere prin expresia „săvârșire repetată a faptei”, atât prin prevederea numărului de

încălcări, cât și a perioadei de timp de la săvârșirea primei contravenții care trebuie luată în considerare pentru aplicarea sancțiunii mai grave.

Observațiile sunt valabile și pentru **alin.(2)** și **(3)** ale **art.12**.

La **alin.(4)**, pentru rigoare normativă, expresia „Constatarea și sancționarea contravențiilor de la alin.(1) - (3)” trebuie înlocuită cu sintagma „Constatarea contravențiilor și **aplicarea** sancțiunilor prevăzute la alin.(1) - (3)”.

Menționăm că proiectul nu cuprinde dispoziția necesară de completare, în ceea ce privește contravențiile, cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001. Propunem, prin urmare, introducerea, după alin.(5) al art.12, a unui nou alineat, **alin.(6)**, cu următorul cuprins:

„(6) Contravențiilor prevăzute la art.11 și 12 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

19. Referitor la norma de la **art.13**, menționăm că stilul de redactare nu este propriu limbajului normativ și nici nu respectă normele de tehnică legislativă, astfel încât este necesară reformularea acesteia.

Reiterăm această observație pentru **art.14 alin.(4)**, care necesită anumite detalieri, pentru a se evita situațiile echivoce care ar putea fi generate prin lipsa de claritate și precizie.

20. La **art.14 alin.(1)**, pentru rațiuni normative, sintagma „condițiile de la art.4 alin.(1)” va fi înlocuită cu expresia „condițiile prevăzute la art.4 alin.(1)”.

21. Având în vedere structura și obiectul de reglementare al proiectului, semnalăm că potrivit art.55 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, acesta ar trebui să cuprindă un capitol cu **dispoziții finale** care, potrivit normelor de tehnică legislativă trebuie să figureze la finalul actului.

PRESEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1027 / 29.10.2018